

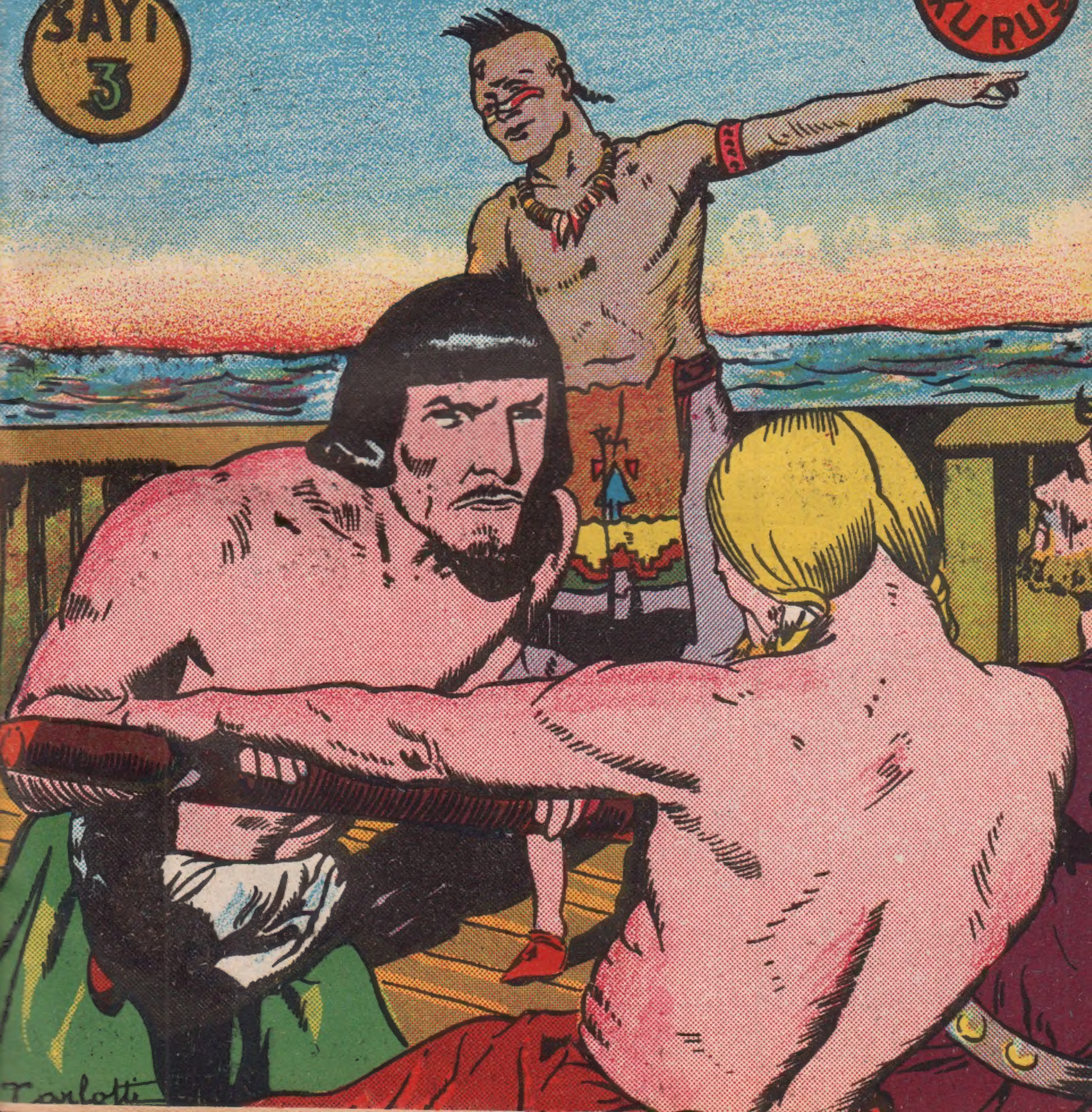
KARA

MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
3

10
KURUS

Carloti

KIZIL MASKE

3

FAKAT DIANA,
ARTIK ORTA-
DA OLMİYAN
BİR İNSANI
BÜŞÜNMEK
GALİBA....

DOĞRU SOY-
LÜYORSUN
BAYRON, SON
RA DAHA
İYİ KONU
SABİLİ-
RİZ RİCA E-
DERİM..

TEĞMENİM! SİZE
SÖYLEMEYİ UNUT-
MUŞUM, KIZIL MAS-
KE, O BAYANA İYİ-
LEŞİNCE VERİL-
MEK ÜZE-
RE BİR ADRES
BIRAKMIŞTI

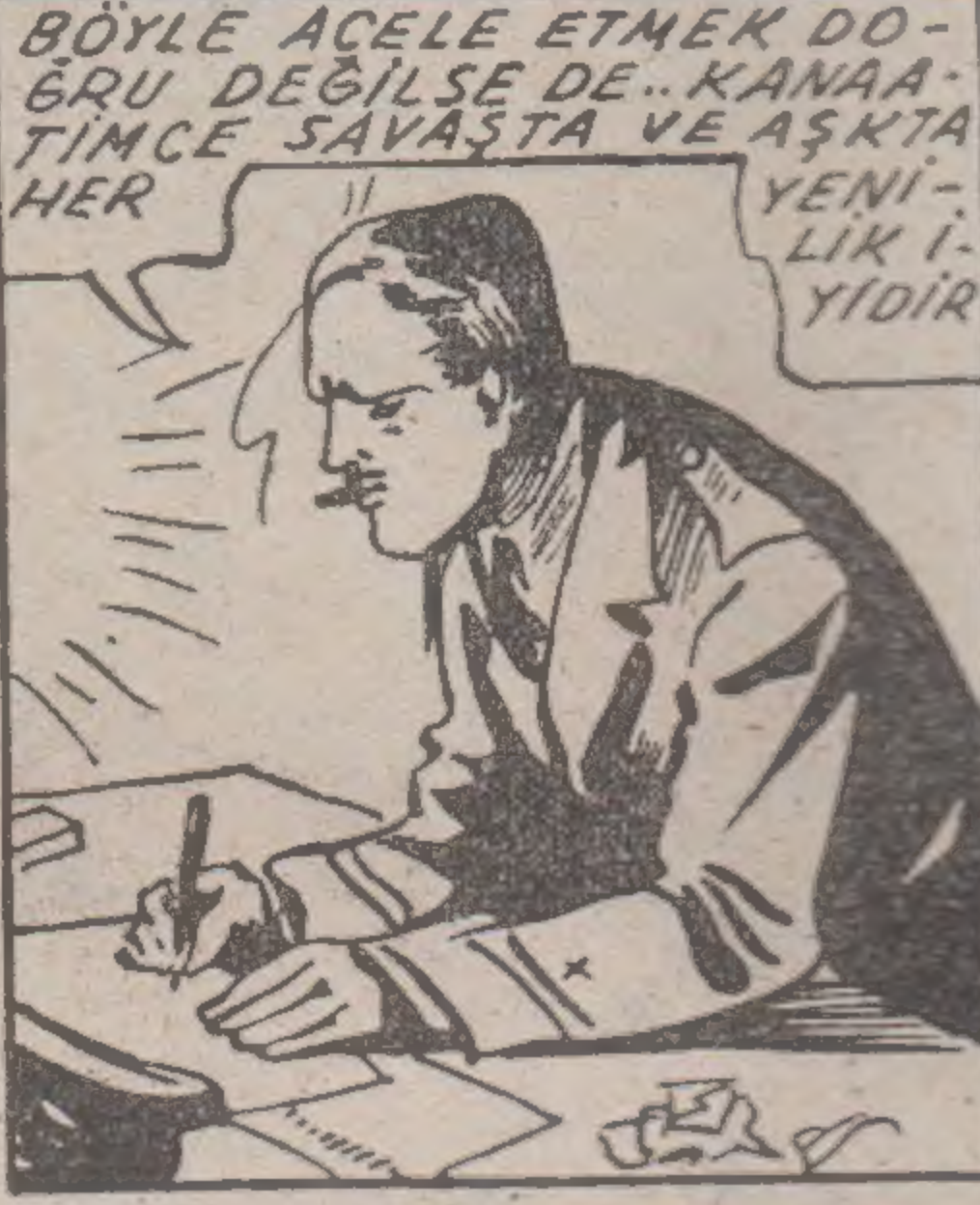
YA.. ÇOK GÜZEL
VERİN DIA-
NA'YA GÖ-
TÜREYİM

KARARIMI VERDİMİ
NE OLUR-
SA OLSUN,
DIANA İ-
LE EVLE-
NECE-
GİM!..

BÖYLE ACELE ETMEK DO-
ĞRU DEĞİLSE DE.. KANAA-
TİMCE SAVAŞTA VE AŞKTA
YENİ-
LİK İ-
YİDİR

AL ŞU YAZIYI TELGRAF-
HANEYE GİT TELLE!

14 N:LU POS-
TA KUTUŞU-
NA İSİMSİZ
BİR TEL-
GRAF GELDİ

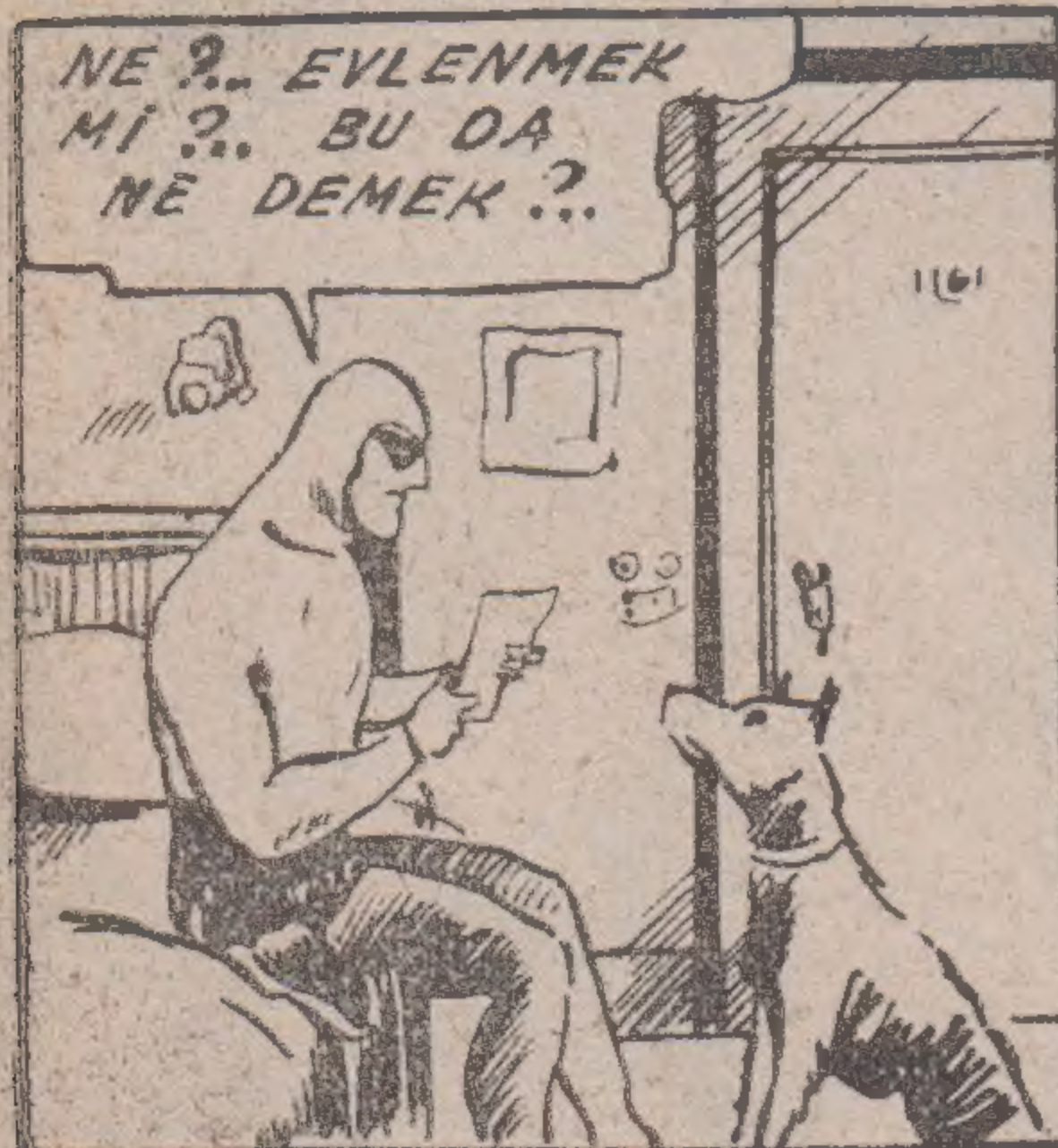
EVET... BU HER-
HALDE GEÇEN
HAFTA, KENDİ-
SİNE TELGRAF
VAR MI DİYE
SORAN ADAMA
OLACAK

TELGRAFI-
NIZ GELDİ!

LÜTFEN
KAPININ
ALTINDAN
İÇERİ ATI-
NIZ!

TELEGRA
DIANA İYİLEŞ-
Tİ, BENİMLE E-
VLENMEYE KA-
RAR VERDİĞİ-
Nİ SİZE BİL-
DİRİRİM..
BAYRON

TEĞMEN
BAYRON KIZIL MASKEYE
BİR TELGRAF ÇEKİYOR

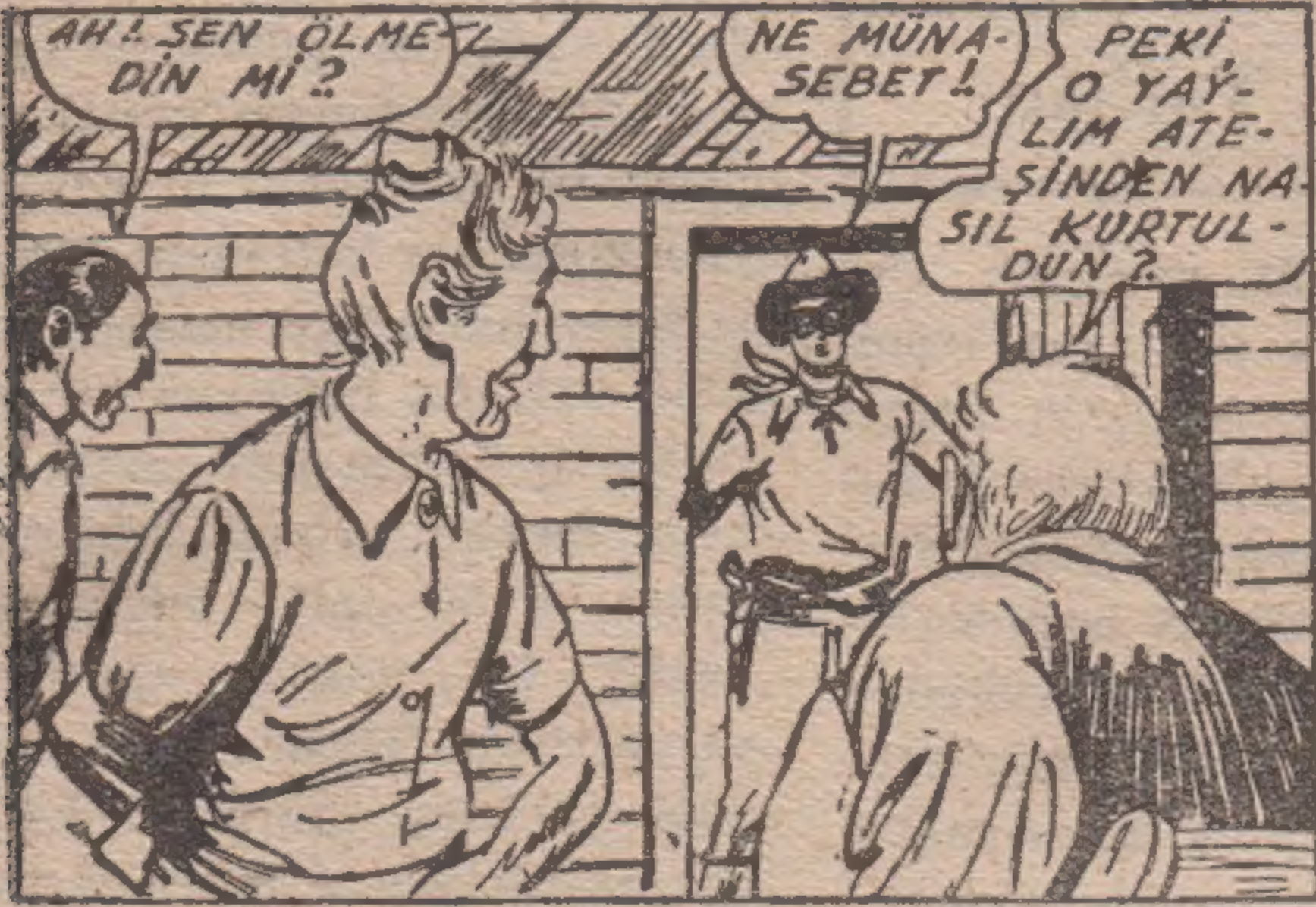
NE?.. EVLENMEK
MI?.. BU DA
NE DEMEK?..

DIANA BENİ
HİÇE SAYIP KEN-
Dİ BAŞINA BÖYLE
BİR İŞ YAPAMAZ!

HAYIR BU OLANAZ
GİDİP MESELEYİ
KENDİM ANLA-
MALIYIM!

ARKASI
VAR

Maskeli Süvari ③

Bazı şeylerde tesadüflerin büyük rolü vardır; öyle haller olur ki, insanın hiç aklından hayalinden geçmediği halde günün birinde, tesadüf, onu ümit etmediği bir işin içerisine sokar ve başına da belânın sunurlusunu getirir.

Mesele şu: Bir teşrinisani akşamı Christopher Arnold avdan dönerken yağmura yakalandı. Oskomp çayırıların yakınındaki ormana henüz yeni girmişti. Halbuki kasabaya giden kestirme yol, derenin yanından geçiyor, ovada tebeşirle çizilmiş bir şerit gibi uzanarak kıvrıla büküle uzanıyordu.

Her zaman ava giderken derenin yanındaki bu yolu takip etmiş ve ormanın içerisine girmemişti. Bunun için gelişi güzel yürüyor, köpeği Jalina'yı takip ediyordu.

Bir aralık sağnak daha şiddetli oldu ve arkasından gök gürledi. Arnold:

— "Hapı yuttuk!.. diye düşündü. " acaba buralarda sığınacak bir yer yok mu?"

Üstü başı sudan yeni çıkmış gibi sırsıklam olmuştu ve hızlı yürütmesi de mümkün değildi. Uçuşan yapraklar bazan yüzüne yapışıyor, bazan da derin çukurlardan, su dolu hendeklerden atlamak zorunda kalıyordu. Ne kadar yürüdüğüün farkında değildi. İşte bu aralık beş on adım ileride koşuturan Jalina birden ard ayaklarını gererek durdu ve kesik kesik ravlamağa başladı. Köpek bir şey mi görmüştü? Arnold:

— Bir şey var! diye rüşündü

Köpeğin sırtını okşadı. İki üç adım attı, bir kütüğü atarken ayağı yumuşak bir şeye çarptı. Yumuşak ve kaypak bir şey döndü, kütüğün dibin-

de şişkin beyaz bir küme gördü. Karanlık o kadar koyu idi ki yerdeki şeyi farkedemiyordu. Eğilip dokundu ve o anda bütün vücudunu bir soğukluk kapladı. Eli, yumuşak bir şeye değmişti; bir insan etine.. Hem de ıslak ve henüz sıcaklığını kaybetmemiş bir insan etine.

Vücudun yanına diz çöktü, meşin ceketini siper ederek çakmağını çaktı. Fakat çak-

Y A Z A R Selim Tarhan

mak ıslanmıştı, yanmadı. Çaresiz kollarını uzatarak vücudu tartakladı, seslendi, başını daha ziyade yaklaştırarak nefes alıp almadığını dinledi. Hayır, hayır.. Çoktan hapı yutmuştu. El yordamile vücudun ötesini berisini yokladı Yapraklarla karışmış uzun saçlar avuçlarının içersinde kaydı.. O zaman Arnold:

— Aman yarabbi! Bir kadın diye bağırmaktan kendisini alamadı.

Jalina hâlâ kesik kerik havlıyordu ve avcı ne yapacağını henüz kararlaştırmamıştı. Fakat burada uzun zaman bekleyemezdi. Yağmur şiddetle yağıyor ve dineceğe de benzemiyordu. Biran evvel bir yere varmalı. Sonra bu vakayı haber vermeli idi. Ama aklına bir düşünce saplanmıştı: Ya bu insan henüz ölmediyse. O zaman yok yere bir insanın ölümüne sebep olmayacak mıydı?

Sonra birden kararını verdi. Vücudu el yordamile koltuk altlarından yakalah, bir kolunu omuzuna astı ve arkasına yükledi. Fakat hapret edilecek şey! Henüz sıcak olan vücut çok hafifti. Ya bir genç kızdı veyahut narın bir kadın!

Sonra köpeğini takip ederek yoluna devam etti. Fakat birden hayretle durdu. Seyrekleşen ağaçların arasından bir ev görmüştü. Tek katlı ve karanlık bir ev! Ne olursa olsun, sevincinden neredeyse bağıracaktı. Hızlı hızlı yürüyerek eve yaklaştı. Görünürde hiçbir ışık yoktu ama Arnold eve girmeye karar vermişti. Evin kapısına yaklaştı. Hayreti burada da arttı. Kapı aralıktı ve Arnold ayağıyla dürtünce gıcırdatacak açıldı. Ayakları tahtaların üzerinde tok sesler çıkardı. Bastığı yeri görmüyordu ama, ne olsa burası kapalı bir yerdi ve sırtındaki cesedi koyacak bir yer bulmuştu. Gözleri biraz karanlığa alışınca, köşede koltuğa benziyen bir şey farketti, kadını ihtimamla oraya bıraktı. Şimdi rahatlamıştı ve bir ışık bulmaktan başka işi yoktu. Çakmağı yanmıyordu. Birkaç defa tecrübe ettikten sonra bir küfür savurarak cebine soktu. Ortalığı karıştırmaya başladı. Fakat ne elektrik vardı evde ne de mum veyahut çıra. Uzun bir odaydı burası ve tahminine göre bütün binayı teşkil ediyordu. Fakat ortalığı iyice gözden geçirince aldandığını anladı. Bir kapı buldu ve açtı. Küçük küf kokan bir yere girmişti. Her halde burası mutfak olacaktı, el yordamile buralarını araştırırdı. Birden sevinçle haykırdı. Bir kutu kibrit bulmuştu. Kibriti çaktı ve onun titrek ışığında bulunduğu yerin hakikaten mutfak gibi bir yer olduğunu farketti. Sonra içeriki odaya geçti. Tekrar bir kibrit çaktı. Kibritin titrek ışığında, ileride, ocağın üstünde yarısından fazlası yamış bir mum bulunduğunu gördü. Mumu yaktıktan sonra ilk iş getirdiği cesede yaklaşmak oldu. Evet. parmakları al

danmamıştı. Bu bir kadındı. Daha doğrusu genç bir kız! Sarı ve uzun saçları yer yer çamurla ve kanla kirlenmişti. Arnold onu gözden geçirmeğe başlayınca, kalbinin burkulduğunu ve acı bir şeyin boğazına saplandığını hissetti. Hain bir kurşun tam kalbinin üzerinden geçmiş ve pıhtılaşarak akan kanlar, mavi çiçekli beyaz elbisesile boynunu ve saçlarını boyamıştı.

Örtü gibi bir şey bularak genç kızın üzerine örttü. Bir çok heyecanlı vakalar yaşamıştı ama böylesine tesadüf etmemişti. Şamdanı aldı, ocağın üzerine koydu. Geceyi bir ölüyle beraber bu karanlık evde geçirmekten başka yapacağı hiçbir şey yoktu. Silâhını çıkarıp duvara daydı. Odanın köşesindeki geniş bir minderin üzerine oturdu. Oldukça yorulmuştu ve bir saat içerisinde tesadüfün başına getirdiği şeyler o kadar karışık ki, kafasında ve vücudunda bir ağırlık hissediyordu. Ormanın ağaçları uğuldayarak sallanıyor ve yağmur pençerenin camlarına çarparak yeknasak bir gürültü yapıyordu. Christopher Arnold bir an mumun alevile oynayan gölgelere baktı. Kızın cesedi küçük ve belirsiz bir küme gibi koltuğun üzerinde duruyordu. Neden sonra mumun alevi azaldı, belki de Arnold'a öyle geldi, sonra gözlerinin önündeki bütün şekiller bir gölge haline gelri ve yavaş yavaş kaybolarak söndü, gitti. Arnold uyuya kalmıştı.

Gözlerini açtığı zaman ortalık yine karanlıktı ve mum sönmüştü. Fakat evin kapısı menteseleri üzerinde gıcırdayarak, sallanıyordu. Garip şey! Arnold kapıyı kapadığını çok iyi hatırlıyordu. Yanında duran kibriti buldu, çaktı ve kapının açık olduğunu farketti. Jalina

dışardaydı ve acı acı inliyordu. Yerinden doğrulup şamdana doğru gitti. Mum azalmıştı. Fakat çıtırdayarak tekrar yandı. Arnold koltuğa bakınca hayretinden donakaldı. Ceset orada yoktu!

Şamdan elinde odanın dört bir tarafını doladı. Mutfığa geçti Hayır ceset sır olmuştu. O zaman yerde, tahtaların üzerinde çamurlu ayak izlerini gördü. Bunlar kendi ayak izleri değildi.

— Jalina, Jalina, diye seslendi.

Köpek iniltiye benzer bir şekilde havlıyor, fakat bir türlü efendisinin yanına gelmiyordu. Arnold şamdanı masanın üzerine koydu ve dışarı çıktı. Biraz ileride, köpeğini yerde kıvrır bir halde buldu.

Köpeğini alıp içeri geldiği zaman her şeyi anlar gibi olmuştu. Birisi gelip cesedi kaçırmış ve Jalina arkasından takip etmeğe kalktığı için ona ya kuvvetli bir tekme savurmuş veyahut sırtına bir odun yerleştirmişti. Köpeğin iki aya-

ğı da kırılmıştı ve acı ile kıvranıyordu. Arnold onu sardı ve sebahı gözlerini kırpmadan bekledi.

Gün ağarmaya başlarken fırtına da kesildi. Ortalık aydınlanınca Arnold girdiği evin bir av evi olduğunu anladı. Oldukça döşeli sayılabilirdi. Yalnız içerisinde kimsenin oturmadığı anlaşılıyordu. Fakat burada bir cinayet işlenmişti ve tesadüf onu istemediği halde bu işe ortak etmişti.

* * *

İş polise haber verdiği zaman, vakanın son derecede garip oluşu birçok kimseleri düşündürmekten geri kalmadı. Av evi bir zengin tarafından yaptırılmış, fakat sonraları bir ressam tarafından satın alınmıştı. Ressam vakadan iki sene evvel ölmüştü. Hiçbir varisi olmadığı için malı rükûmete geçmiş ve orman evi, koruculara verilmişti. Fakat dört aydanberi bu mntakaya hiçbir korucu gelmiş değildi ve ev bu

(Devamı 9 uncu sayfada)

avcı BAY TEKİN

"MIHRACENİN BÜTÜN MÜCEV-
HERLERİ ÇALINMIŞ DEĞİL Mİ?
"KALANLARI SİZE GÖSTEREYİM..."

CİM, MÜCEVHERLE-
Rİ GÖRÜNCE ŞAŞIRIP
KALDI.

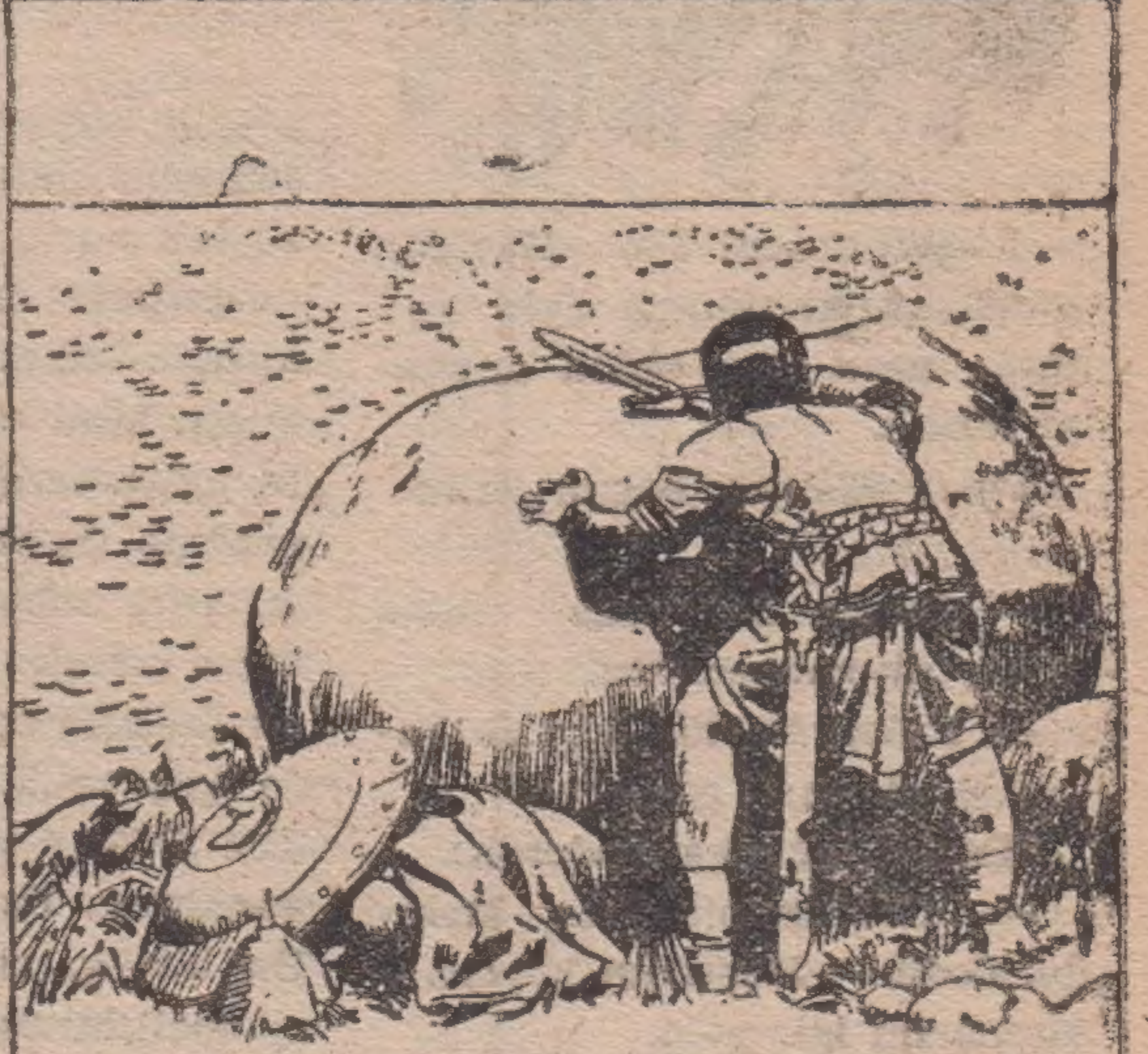
BU SIRADA İÇERİ MÜZE-
NİN BEKÇİSİ GİRDİ:
"SEN BURADA NE ARIYOR-
SUN? ÇIK BAKAYIM DIŞARI!"

CİM POLİS HAFİYE-
Sİ OLDUĞUNU MIHRA-
CEYE BİLE SÖYLEMİYOR. MIHRA-
CE: "HOŞ GELDİNİZ, BAY MÜHEN-
DİS!" DİYOR. "SARAYIMDA İSTE-
DİĞİNİZ KADAR MİSAFİR OLA-
BİLİRSİNİZ..." - ARKASI VAR -

PRENS'İN GEMİSİ NİHAYET SABAH-
LEYİN SETLAND ADASINA GELİYOR.
FAKAT ULFRUN'UN GEMİSİ MEYDANDA
YOKTUR. O BÜTÜN KÖRFEZLERİ VE
KOYLARI ARAMAĞA KARAR VERMİŞTİR.

NİHAYET YÜKSEK BİR TEPEYE ÇIKI-
RAK DENİZE BAKIYOR BU SIRADA U-
ZAKTAN BULUT GİBİ BİR DUMAN GÖ-
RÜYOR. ARKASINDAN BİR DUMAN DA-
HA GÖZÜNE ÇARPIYOR. DERHAL TEPE-
DEN AŞAĞI İNİP GEMİSİNE KOŞUYOR.

BİRAZ SONRA GEMİ YELKENLERİ
AÇIP TEKRAR YOLA KOYULUYOR.
GUNDAR, GEMİYE YENİ BİR DİREK
EKLEMİŞTİR. BU SURETLE DAHA
ÇABUK GİTMEĞE BAŞLIYORLAR...

PRENS'İN İKİ YELKENLİ GEMİSİ
ÇOK GEÇMEDEN FAERQE ADASINA
YAKLAŞIYOR... ULFRUN'UN GEMİSİ
GÖRÜNÜRDE YOKTUR AMA PRENS ONU
BURADA BULACAĞINA EMİNDİR!.

ARKASI VAR

MERDİVENDEKİ ADAM

3

— Baba seni Dr. Harrigan ameliyat edecekmiş öyle mi? Buna nasıl razı oldun anlıyamıyorum.

Peter Melady başını salladı: 1

— Bunun hakkında fazla konuştuk zannederim.

— Fakat bu bir çılgılık baba! Buna nasıl cesaret...

Hemen müdahale ederek:

— Affedersiniz Mrs. Melady, dedim. Hastanın heyecanlanmasını istemem,

— Beş dakikacık konuşmak istiyorum. Emin olun, onu yormıyacağım.

— Pekâlâ öyleyse, ama yalnız beş dakika.

Dione babasına dönerek:

— Sana yalvarırım baba, başka bir doktor gelsin.

— Ööf.. yeter artık! Ameliyatı, Harrigan yapacak dedim ya. Dost değilmiyiz. ne ehemmiyeti var bunun? madem ki ben ona itimat ediyorum.

Dione:

— Bizi yalnız bırakır mısınız Sarab? babamla bir iki dakika konuşmak istiyorum.

— Peki, dedim.

Kapıdan dışarı çıkmak üzereydim, içeri Dione'un kocası Court Melady girdi. Odada karısını görünce bir an şaşırır gibi oldu. Fakat bunu benden başka kimse farketmedi sanıyorum.

Dışarı çıktım. Odanın kapısını açık bırakmıştım. Birden Dione'un :

— A! babam enfiye kutusunu getirmiş diye bağırdığını işittim.

Döndüp baktım:

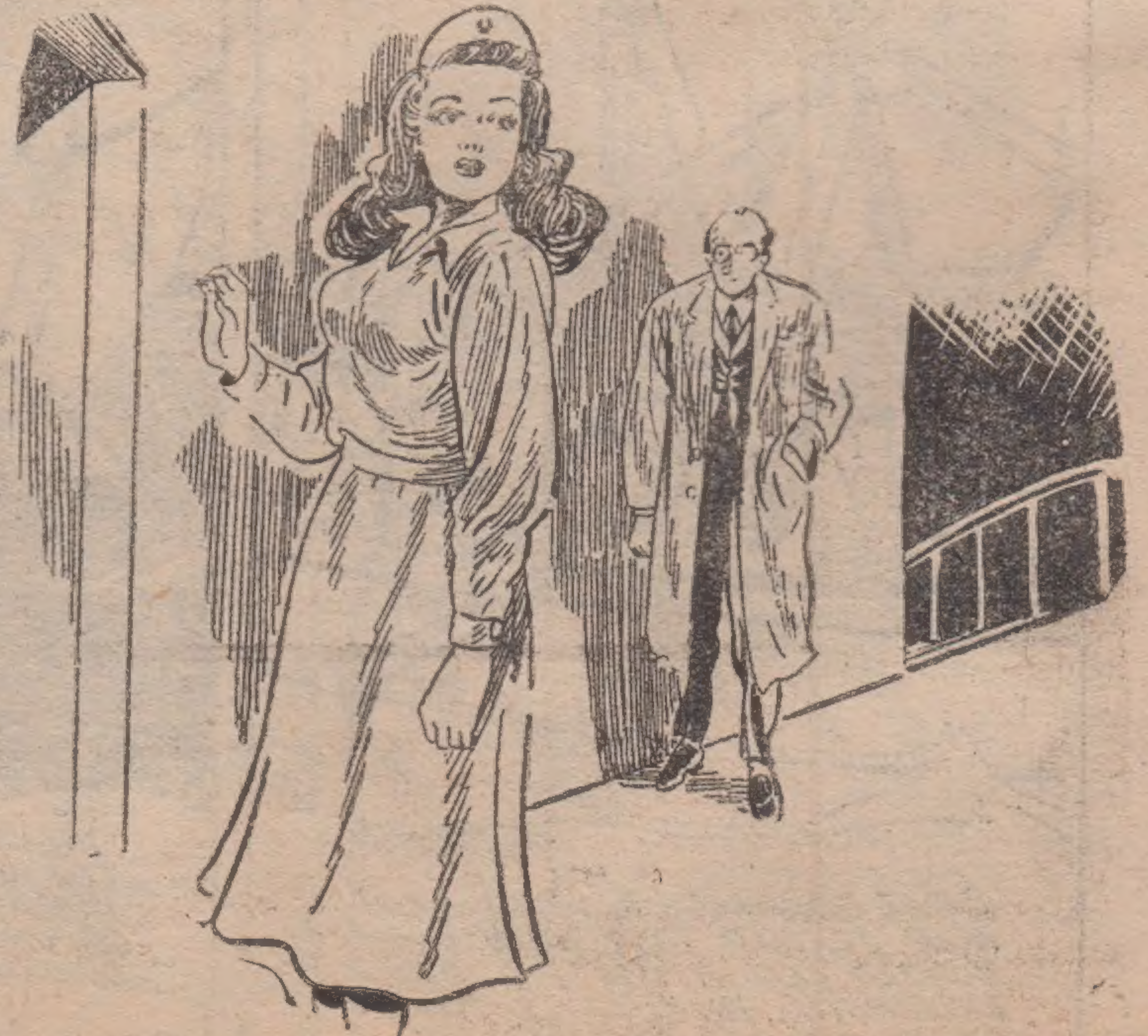
Üçünün de göz'ü, o pırıl pırıl

küçük kutudaydı Bir an bir sessizlik oldu. İçimde bir ruzur suzluk vardı. Bu üç insanın yüzlerinde haris bir ifadeyle kutuya bakmaları garibime gitmişti. Mini mini cisimden etrafa uğursuz bir hava dağılıyor gibiydi. Onun nasıl bir sır taşıdığını, adeta bulunanları ve daha birçok kimseleri nasıl bir faciaya karıştıracaklarını o anda bilseydim, muhakkak ki çok korkar ve belki de oradan kaçardım. Fakat bilmiyordum. Bu küçük, elmaslarla süslü, işlemeli kutunun böyle bir şeye sebep olacağını bilmiyordum. Sadece içimde, birden endişeye benzer bir his uydum ve bunun, asâbımın bozukluğuna, havanın sıcaklığına hamlettim.

Sonradan, tahkikat yürütülünce o anda, hemşire Lilian Ash'in hastasının başında olduğu, İma Harriganın, odasında hayranlarından biri olan Kenwood Ladd'le konuştuğu, Dr.

Kunce'un davet edildiği ziyafete hazırlandığı, asistan Jacob Teuber'in her an çağırabileceği için, giyinik olarak yatıp uyuduğu tesbit edildi. Ellen Brady, biraz sonra, cereyan edecek ve yükü o küçük omuzlarına düşecek faciadan habersiz koridorda durmuş Nancy ile konuşuyordu.

Poker hazırды. Saat on birde gidip hastanı yatırdım ve uyumak için odama döndüm divana uzandım. Fakat bir türlü uyuyamıyordum. Kalkıp odanın kapısını, ardına kadar açtım. Buradan hem doğu hem batı servisine giden loş koridorlar görünmüyordu. Kapıda durdum, bir an etrafı gözden geçirdim. Koridorlar kapı karanlıktı. Hastabakıcılardan biri çağrıldığı zaman kırmızı, yeşil ışıklar yandı. Her taraf sessizdi. Nancy Page, Ellen Broddy Lilian Aslı hastalarının başucundaydılar herhalde. Koridorlarda kimsecikler yoktu. Birden kulağına bir fısıltı çarp

ti. Odalardan birinde konuşuluyordu. Bu saatte, hastalardan hangisi uyanıktı acaba?

Bu fısıltının bana neden endişe verdiğini bilmiyorum herhalde sinirlerim çok gergindi. Konuşma hâlâ revam ediyordu. Merak ederek, koridora çıktım. Etrafta kimseler yoktu. Mr. Melâdynin yattığı odaya kadar gittim; hastam rahat bir uykuya dalmıştı. Fısıltı da ha belli bir şekilde duyuluyordu. Mr. Melâry'nin odasının karşısından geliyordu. Orası Mrs. Dione Melâdy'nin odasıydı. Bir iki adım attım ve olduğum yerde durakladım. Konuşulanları dinlemek niyetinde değildim fakat içerdekiler o şekilde konuşuyorlardı ki söylediklerini ruymanın imkânı yoktu. Bilhassa işittiğim bir iki cümle beni hayrette bıraktı. Biri alçak sesle;

— Bunu yapamam! Bunu benden istemeyiniz! diyordu

İyice anılamadığım bir iki kelime duyuldu sonra aynı ses:

— İmkânı yok ısrar etmeyin rica ederim Yapamam dedim size! dedi

O zaman biraz evvel ne söylediğini iyice anılamadığım ses yükseldi:

— Bunu yapmazsanız onu öldürecekler diyorum size! İnanın bana! Öldürecekler:

Açık olan kapının önünde bir paravana olduğu için içerdekileri göremiyordum. Tam bu sırada arkamdan biri seslendi:

— Miss Keate! Bir dakika gelir miiniz?

Asansörün önünde Dr. Kuncce duruyordu. Dr. Kuncce, hastanemizin en iyi operatörlerinden biriydi. Az zaman içinde Dr. Harriganı da geçeceği ve müessesenin baş operatörü olacağı söyleniyordu. Son derece nazik, yakışıklı bir adamdı. Daima hafif müstezi bir hali vardı.

Dione Melâdy'nin odasından kimin çıkacağını, duyduğum

sözlerin kimin tarafından söylendiğini öğrenmek istiyordum ama, doktoru bekletemezdim. Hemen ona doğru yürüdüm:

— Bir şey mi lâzım efendim.

— Evet, miss Keate 301 numaralı odada yatan hasta için yapılacak şeyleri söylemem lâzım, benimle beraber gelir misiniz?

Çaresiz, Dr. Kuncce'le beraber 301 numaralı odaya gittim. Orada isim biter bitmez, doktoru yalnız bırakarak, Dione'un odasına doğru yürüdüm. Fakat, sesler kesilmişti. Etrafta derin bir sessizlik vardı. Hatamın odasına bir göz attım Mr. Melâdy kımıldamamıştı bile, rahat rahat nefes alıyordu. Her şey yolunda idi. Fakat, o anlaşılmas endişeden bir türlü kurtulamıyordu. Bir az evvel işittim kelimeler arkamdan gitmiyordu. Seslerden

birini tanımıştım; Dione'un se-siydi ama öteki kimdi? bunu kestiremiyordum. Bu Peter Melâdy olamazdı, çünkü odasında yatıyordu. Hemşire Nancy re olamazdı, zira o hastaları ile bu türlü konuşmalara girişecek, hele hastanın heyecanlanmasına müsaade edecek tecrübesiz bir hastabakıcı değildi. Olsa olsa bu, yeni sitajyerlerden Ellen olabilirdi. Herhalde Dione'un aklına yine olmadık bir şey gelmiş, Ellen hastanın söylediği şey nizama aykırı olduğu için yerine getirmemiş, Dione da buna kızarak mübalâğalı sözler söylemişti. Bu muhakemeyi yürütmekle beraber, içim hiç de rahatlamış değildi. Düşüne düşünce fiş odasına doğru yürüdüm. Bu sırada 302 numaralı odadan Nancy çıktı.

— Nancy dedim. Bizim kat-ta yabancı biri kaldı mı?

— Zannetmiyorum. Ziyaretçiler çoktan gitmişlerdir. Yalnız Dr. Kuncce geldi, şimdi 301 numaralı odada galiba

(Arkası var)

Ormandaki ev

(Baş tarafı 5 inci sayfada)

Yüzden satılığa çıkarılmıştı.

Polis uzun araştırmalarda, incelemelerde bulundu, fakat cinayet hakkında en ufak bir ipucu bile elde edemedi

Bu yüzden o garip ve fırtınalı gecede Christopher Arnold'un başından geçen vakaya bir hayal görmüş gözüyle bakanlar bile olur. Aradan beş sene geçmiş olmasına rağmen ölümün esrarı hâlâ çözülmedi. Fakat Arnold onu hâlâ düşünüyor ve bazan yolu ormana düştüğü zaman sırtında taşıdığı o zavallı genç kızın, sarı saçlarını narin ve biçimli vücudunu hatırlıyor. Ev de hâlâ sahipsiz bir haldedir ve büyüklük ağaçlarının arasında, gittikçe yosunlaşan ve kararan bir şekli almıştır. Halk arasında artık orası bir meşum ev olmuştur.

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve yazı işlerini fillen
İdare Eden.

Yazı İşleri Müdürü

H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter

Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.

İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu kat II
Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 5 lira

Altı aylık: 2,5 lira

9 EKİM 1947

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 3

RADYOLU POLİSLER ③

BU NE İNAT BÖYLE! KAPIYI AÇMIYACAĞIM AMA, BU VAKİT- SİZ GELENİN KİM OLDUĞUNU DA MERAK ETTİM!..

KAPI ZİLİNİN DEVAM- LI ÇALI- NIŞI "TAVŞAN" KAPIYI AÇMA- MAK KA- RARIN- DAN VAZ GE- ÇİRİYOR

KAPIYI AÇAYIM DAHA İYİ. FAKAT A- CABA KİM

GERİ!! BU GECE DE TAM TAVŞAN AVI SİRASI!..

BAYLAR! DU- RUN! BEN NEYE UĞRADIGIMI SA- ŞIRMISIM!

AH! AH! ARKA- DAŞLARI! SA- ŞIRMISIM!..

"TAVŞAN" BİRDENBİRE ÜZER- LERİNE ATILIYOR...

FAKAT GELENLERDEN "GÖ- RİL" ONUN KAFASINA KURUYOR.

YAŞA BE "GÖRİL" TABANÇANIN KABZASI TAM ZAMANINDA İŞE YARADI!..

"TAVŞAN" DIŞARI ÇIKARILIR- KEN, PAT MOLLY VE PINKİ ONUN EVİNE DOĞRU YOL ALI- YORLAR!

"REDY" VE "GÖRİL" TARA- FINDAN KAÇIRI- LAN "TAVŞAN" "REDY" NİN OTOMO- BİLİNE YERLEŞ- TİRİL- Dİ...

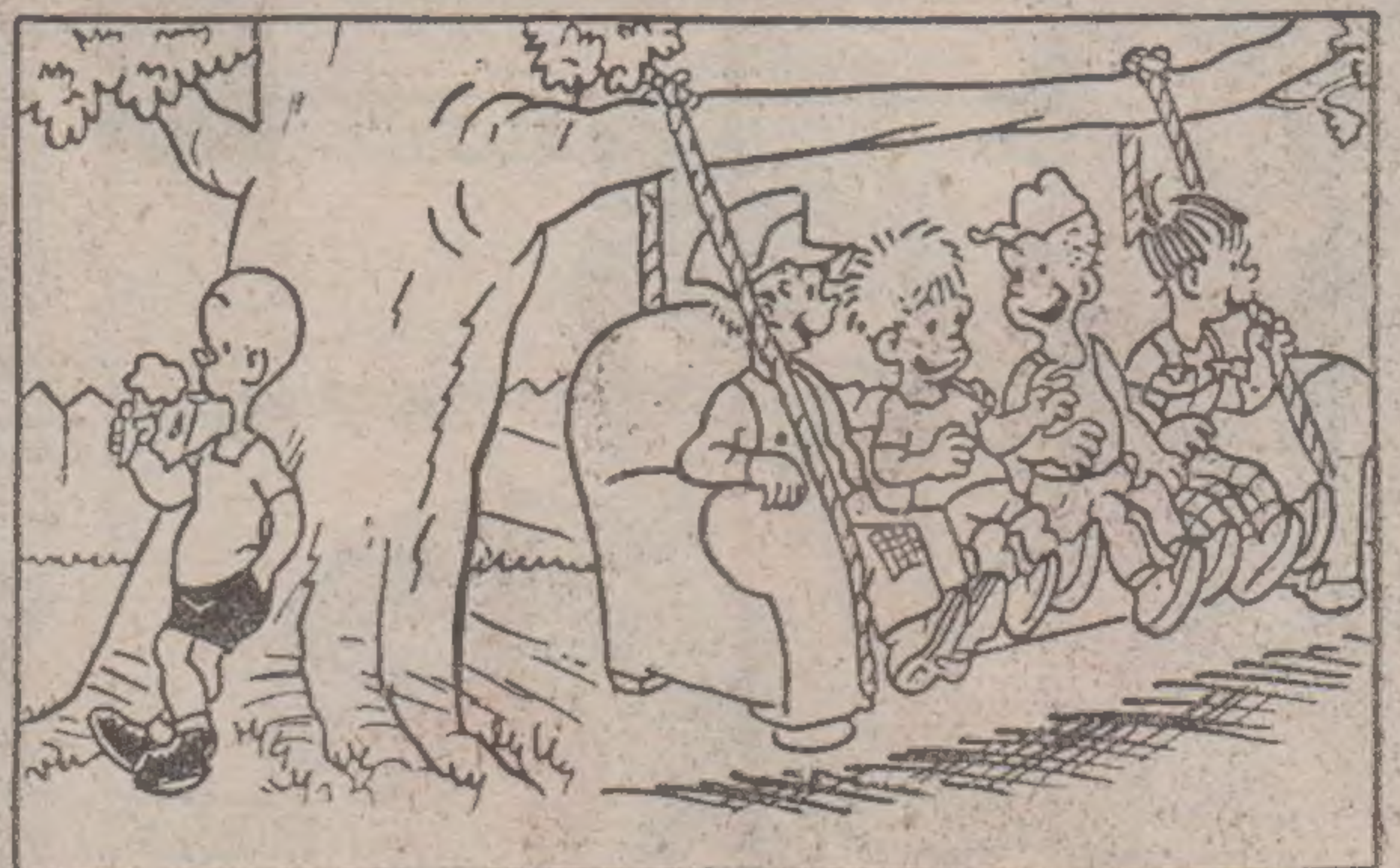
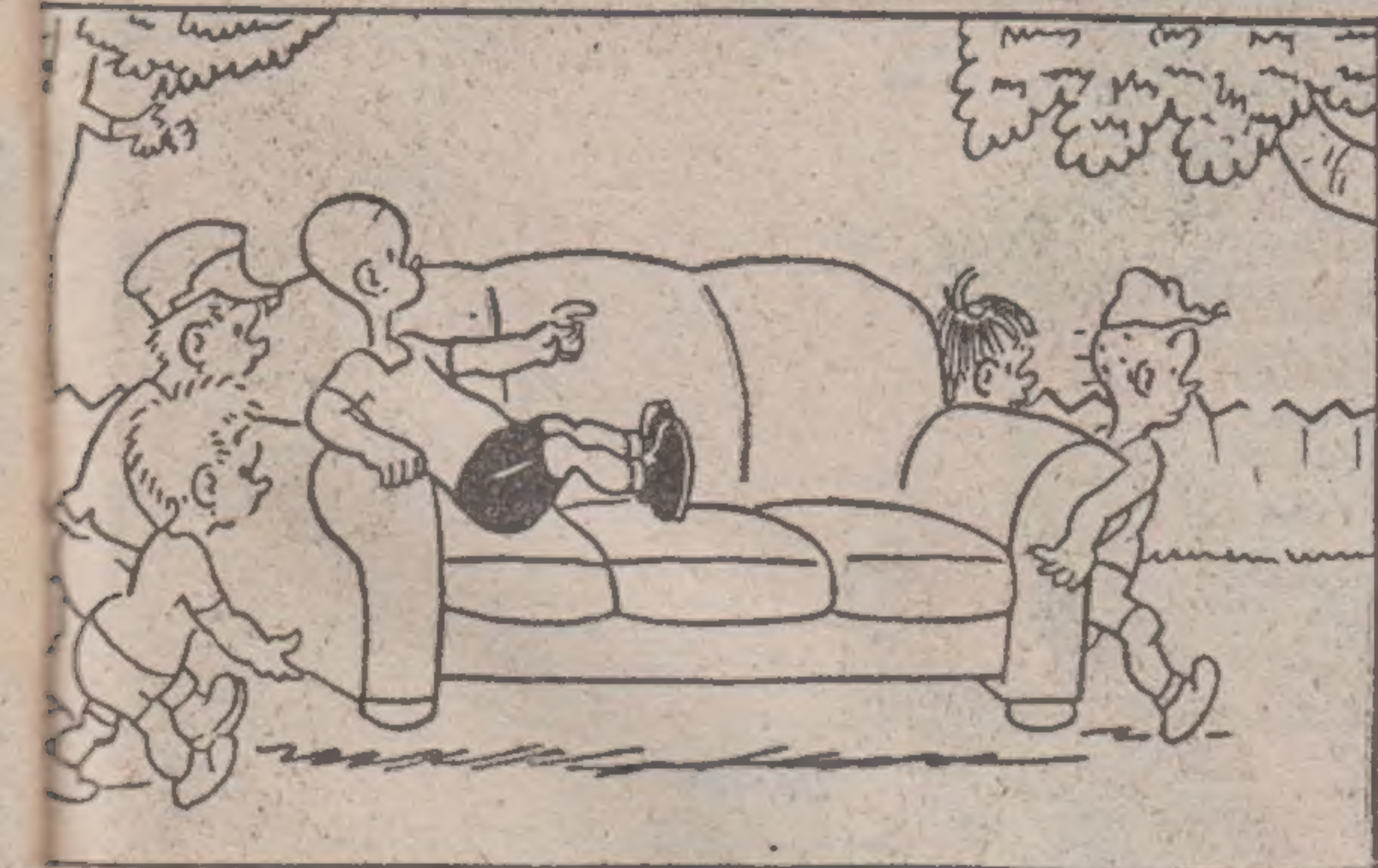
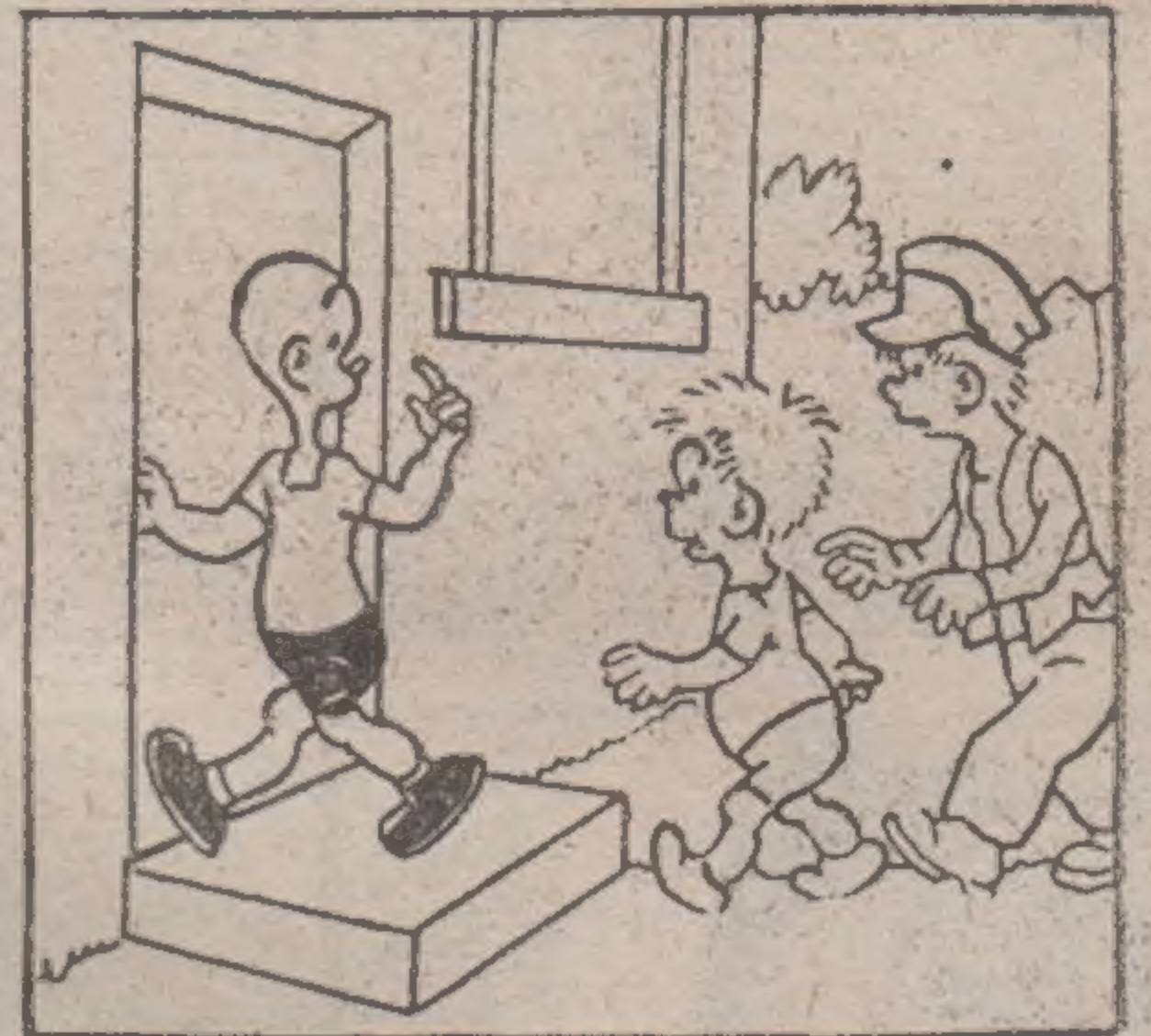
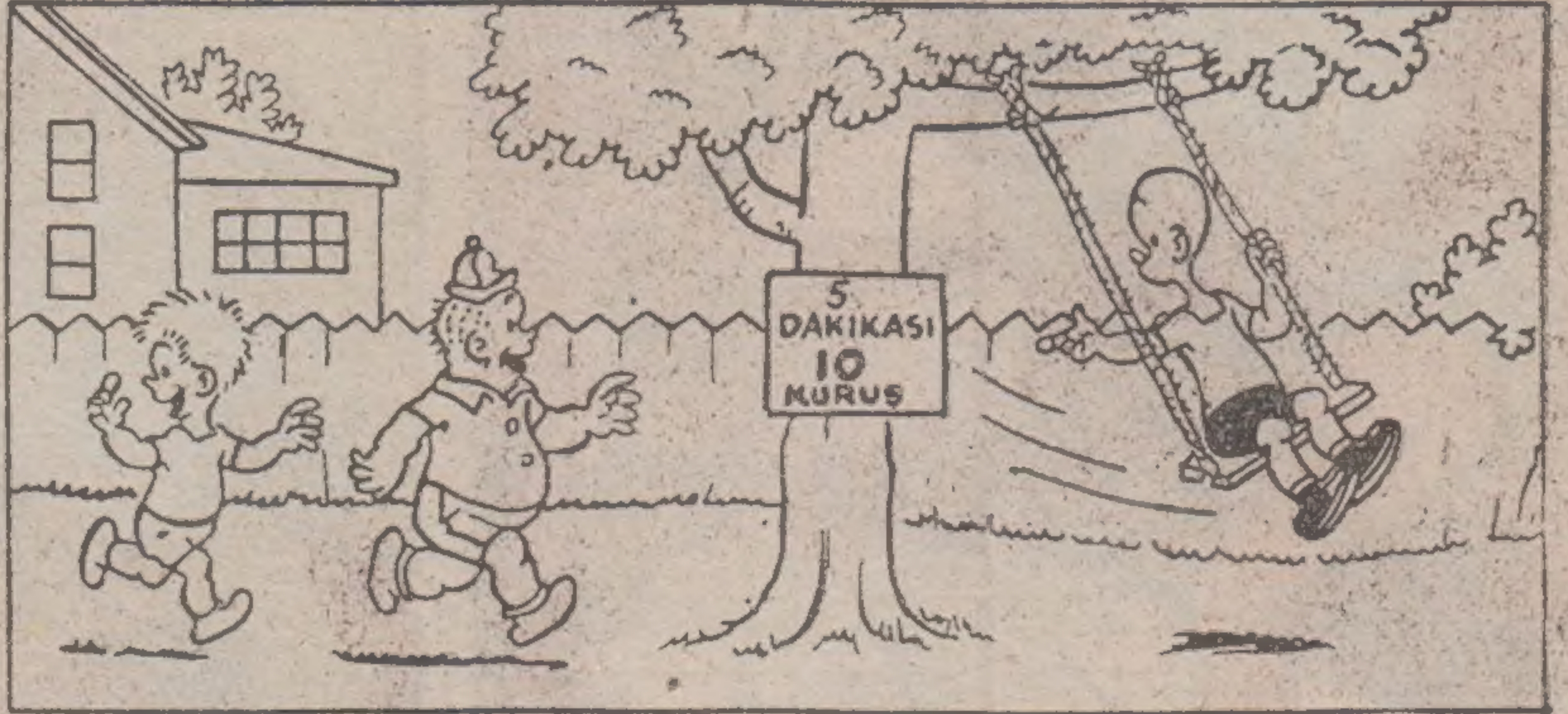
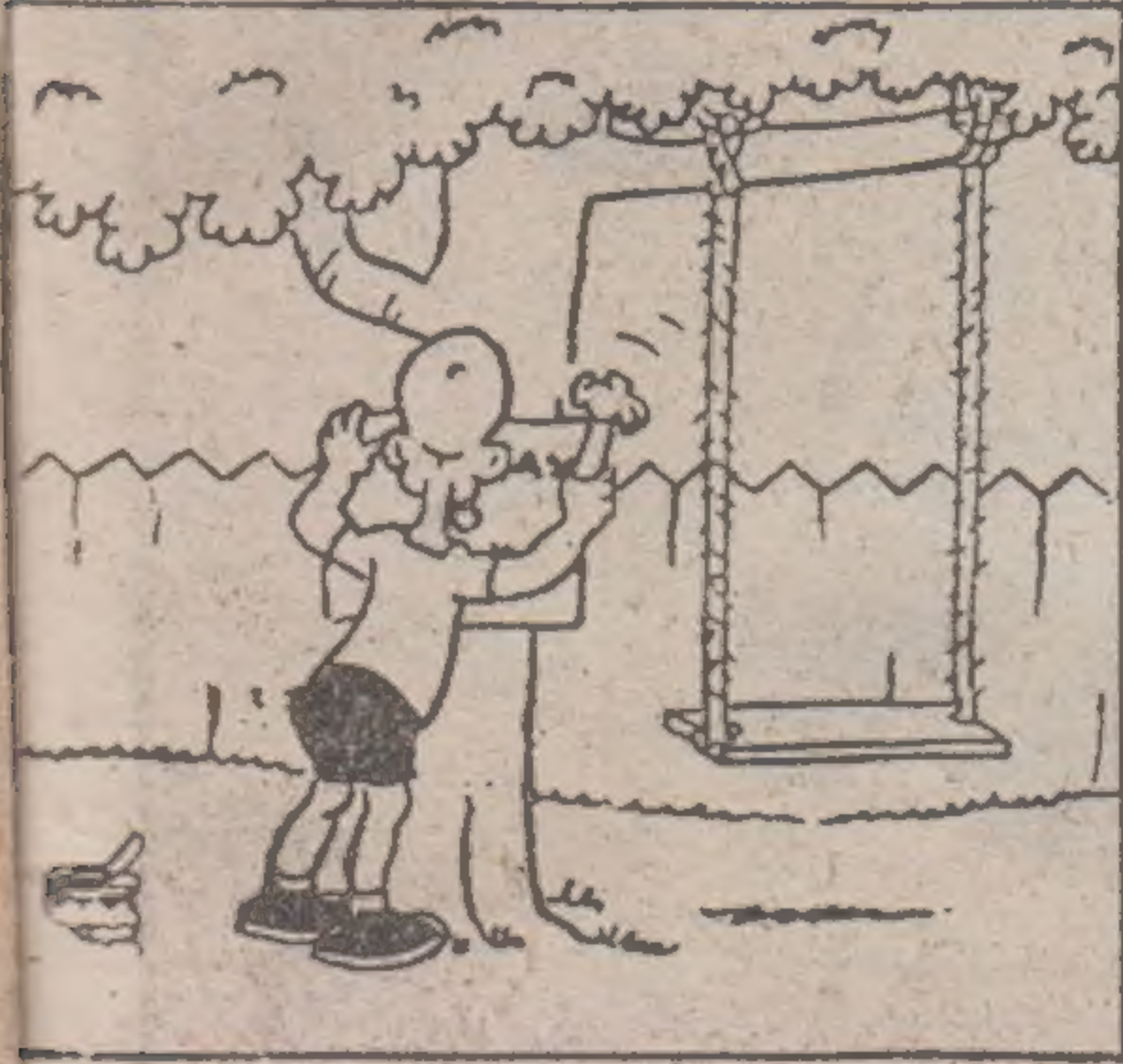
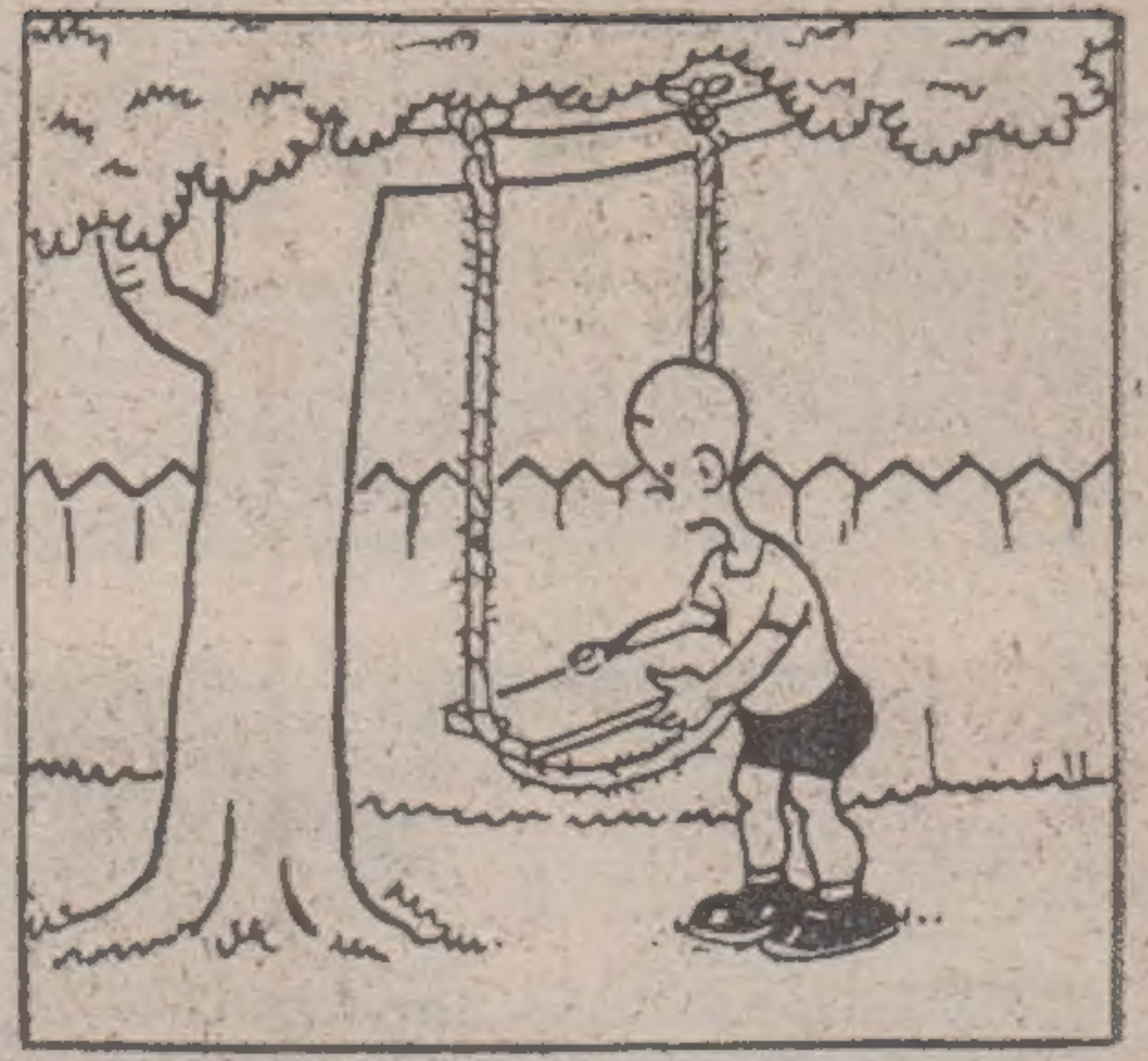
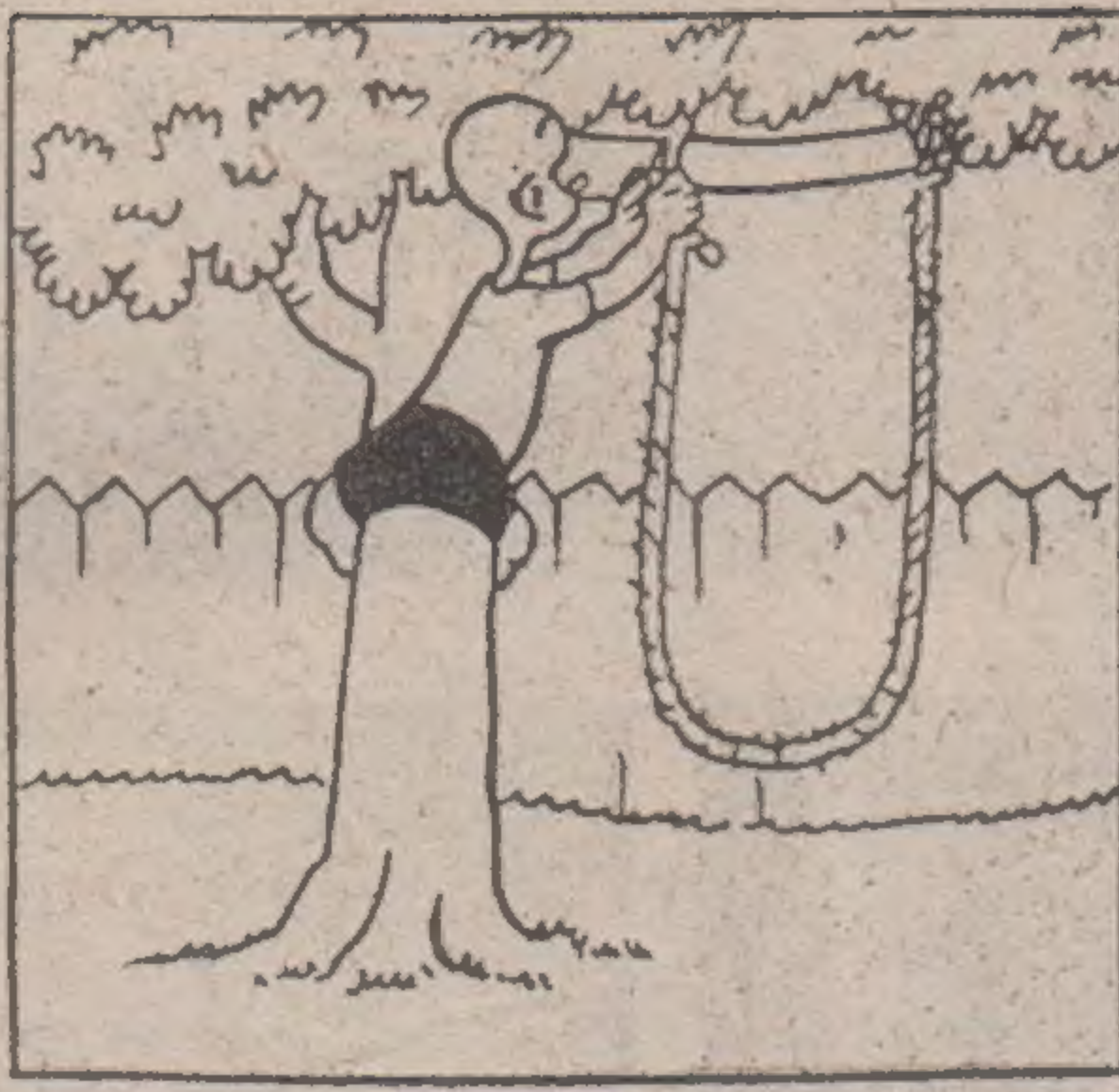
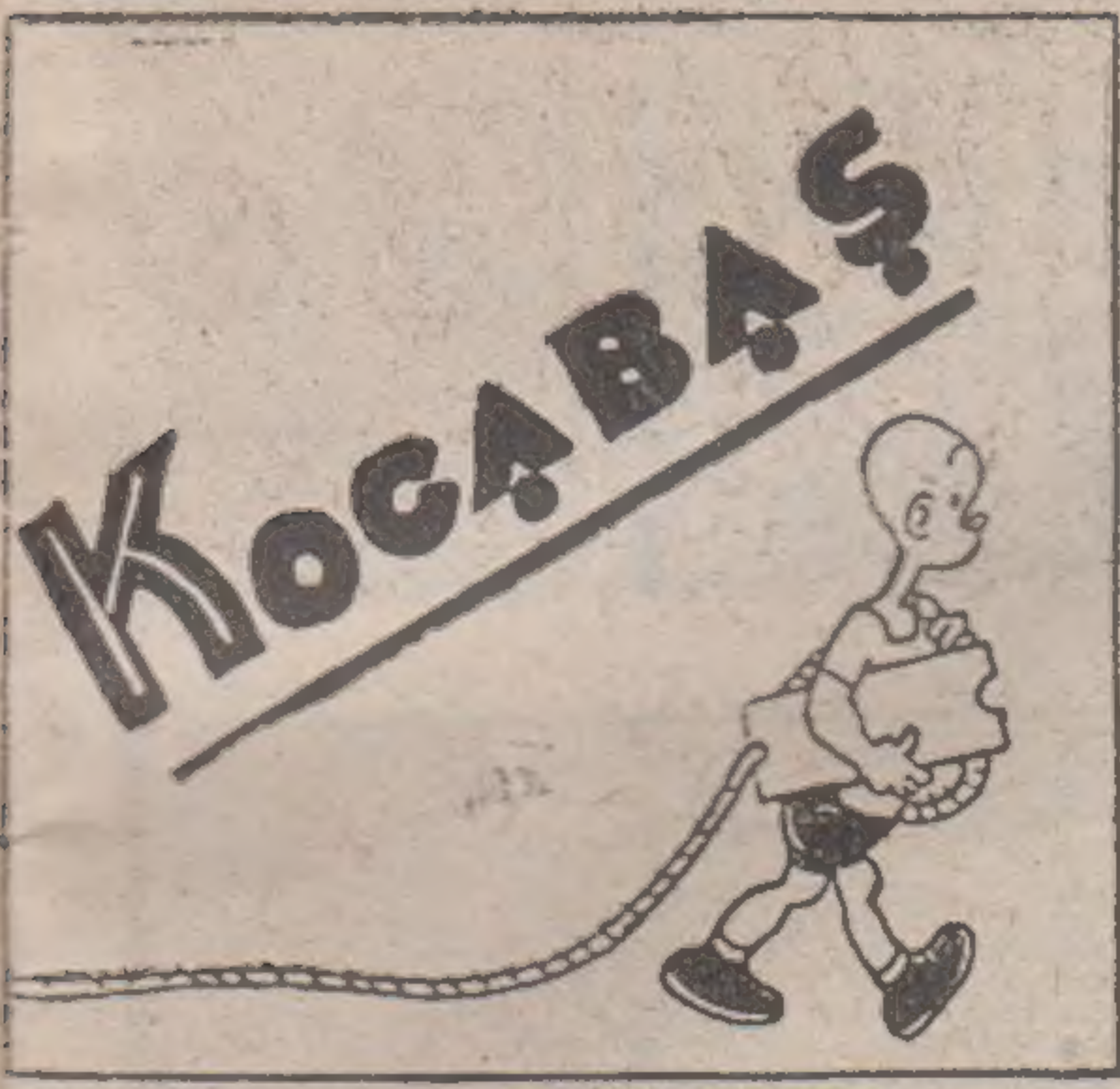
ŞU ADAMA BAK! HASTA GALİBA!..

EYET HASTA, FAKAT BU SAAT- TE NEDEN SOKAKTA BULUNUYOR SUNUZ?

HERHALDE ONU HASTAHANEYE GÖ- TÜRÜYÖRLER!..

ARKASI VAR...

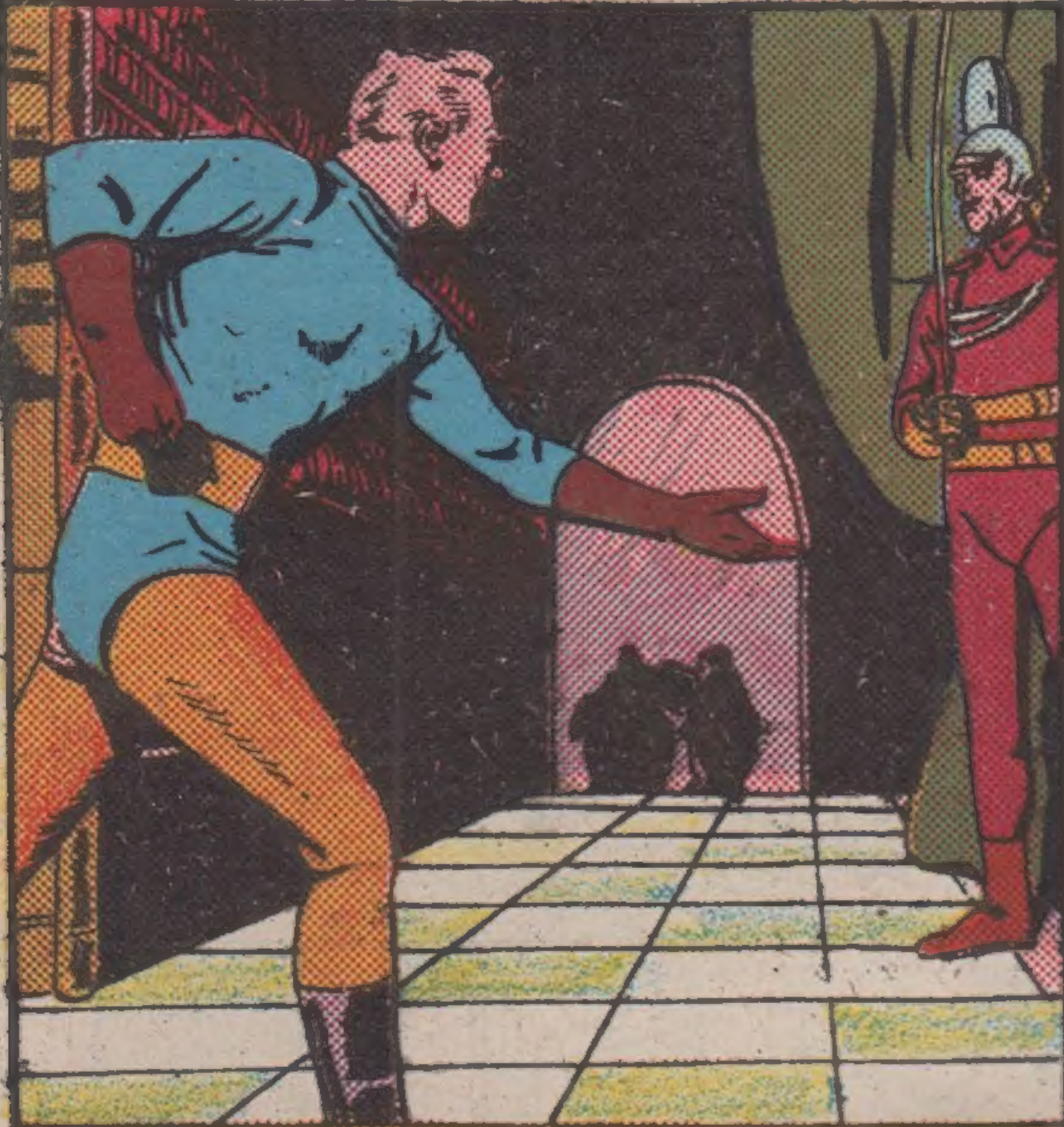
ÇOCUK ÂLEMİ

Yavrularınızın en çok beğendikleri çocuk dergisi
dır. Her cumartesi bir tane almayı unutmayınız.

BAY TEKİN

3

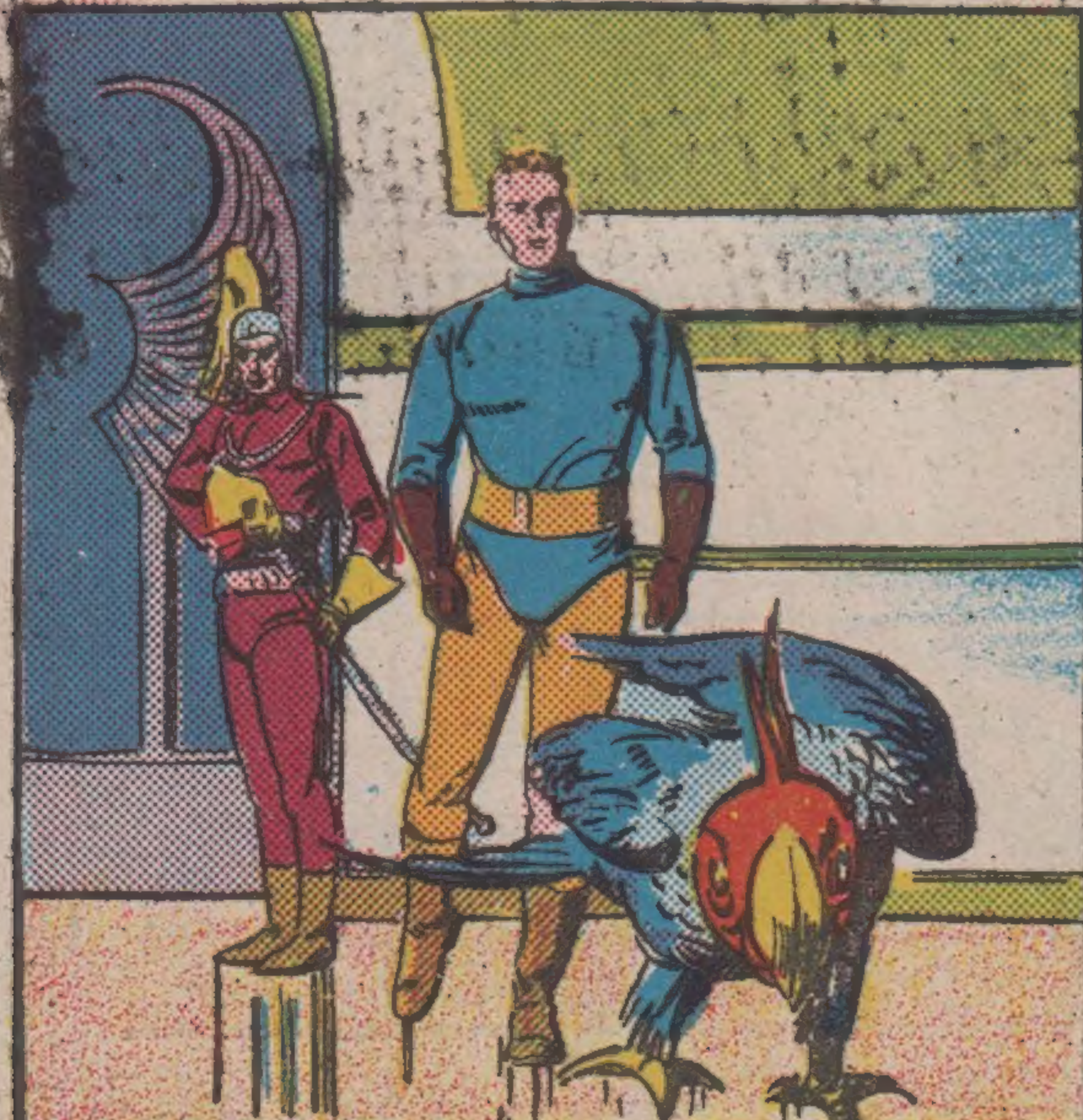
Acayip Mahluklar Ülkesinde

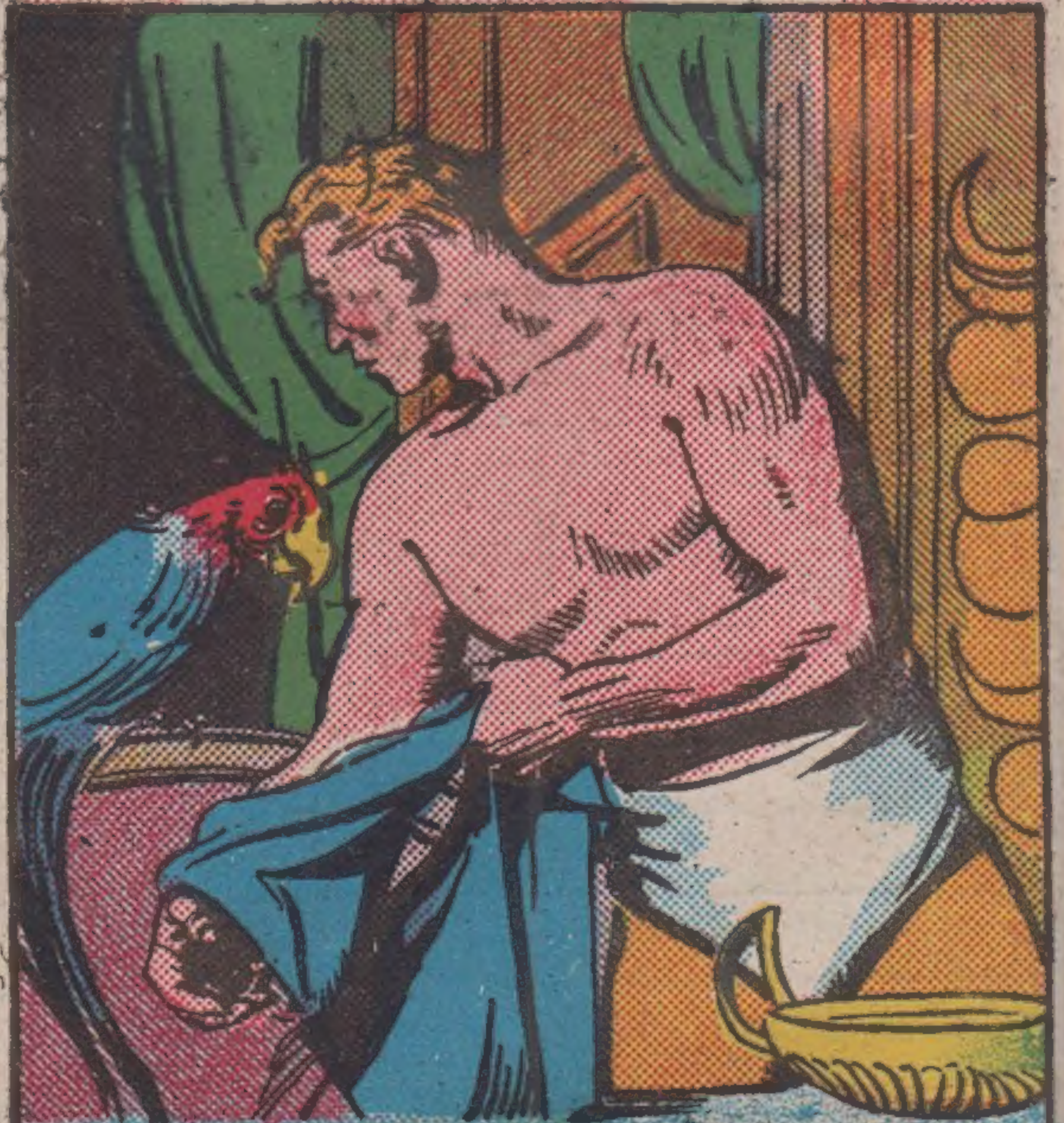
BAY TEKİN, SEVGİLİSİNİ ALMAK ÜZERE DÖNDÜĞÜ ZAMAN PENGUENLERİN ONU ALIP GÖTÜRDÜKLERİNİ GÖRÜYOR. YÜZBAŞI: "GELİNCİ, PAPAĞANIN KAYIP OLMASI İLERİLMİŞTİR" DİYOR...

BAY TEKİN: "BANA BAK, YÜZBAŞI," DİYOR. "SEN ALAYI SEVİYORSUN, BEN SEVMİYORUM, BIRAK DA BEN DALEYİ ALIP GİDEYİM. O ZAMAN SEN DE ALA İLE YALNIZ KALIRSIN." YÜZBAŞI: "HAYIR, BEN KRALİÇENİN SÖZÜNDEN DIŞARI ÇIKMAM."

PAPAĞAN GELİP: "KRALİÇE EMİR VERDİ. SENİ ZİYAFETE GİTMEK İÇİN GİYDİRECEĞİM." GEL BAKALIM." DİYOR. BAY TEKİN ONUN PEŞİNDEN GİDİYOR.

BAY TEKİN GİYİNİRKEN PAPAĞANA DERT YANIYOR: "SEN İYİ BİR KUŞSUN. BANA YARDIM ET DE BURADAN KURTULAYIM."

ARKASI VAR